

Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública

RESOLUCIÓ de 25 de febrer de 2022, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual es publica la Resolució de 22 de febrer de 2022, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a establiments residencials del sistema públic o privat de serveis socials en l'àmbit de la Comunitat Valenciana a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la covid-19. [2022/1625]

La consellera de Sanitat Universal i Salut Pública va dictar, en data 22 de febrer de 2022, la resolució per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a establiments residencials del sistema públic o privat de serveis socials en l'àmbit de la Comunitat Valenciana a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la covid-19.

Per afectar drets fonamentals, en virtut del que es disposa en l'article 10.8 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, va ser sotmesa a autorització judicial. La Secció Quarta de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, per la Interlocutòria 52/2022, de 24 de febrer de 2022, acorda:

«1r. Autoritzar les mesures adoptades en la resolució de contingudes en la Resolució de 22 de febrer de 2022, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden les mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a determinats establiments residencials del sistema públic o privat de serveis socials en l'àmbit de la Comunitat Valenciana.

2n. La resolució produirà efectes des del mateix dia de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, i fins a les 23.59 hores del dia de 16 de març de 2022.»

Mitjançant aquesta resolució es publica la Resolució de 22 de febrer de 2022, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, que modifica la seua eficàcia de conformitat amb la interlocutòria.

«Resolució de 22 de febrer de 2022, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a establiments residencials del sistema públic o privat de serveis socials en l'àmbit de la Comunitat Valenciana a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la covid-19.

Antecedents de fet

En el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* de 28 de gener de 2022 es va publicar la Resolució de 28 de gener de 2022, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual es publica la Resolució de 26 de gener de 2022, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a determinats establiments en l'àmbit de la Comunitat Valenciana a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la covid-19, una vegada autoritzada per la Secció Quarta de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, per la Interlocutòria 17/2022, de 28 de gener, de 2022.

Aquesta Resolució de 26 de gener de 2022 ha sigut deixada sense efecte per la Resolució de 21 de febrer de 2022, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública en l'àmbit de la Comunitat Valenciana a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la covid-19, excepte per a l'accés a l'interior dels establiments residencials del sistema públic o privat de serveis socials, per a les visites i persones alienes a la institució, que manté la vigència fins al 28 de febrer de 2022, inclusivament.

Aquesta excepció s'adopta sobre la base de l'informe epidemiològic de data 18 de febrer de 2022, de la Subdirecció General d'Epidemiologia, Vigilància de la Salut i Sanitat Ambiental, de la Direcció General de Salut Pública i Addiccions.

Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública

RESOLUCIÓN de 25 de febrero de 2022, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la cual se publica la Resolución de 22 de febrero de 2022, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a establecimientos residenciales del sistema público o privado de servicios sociales en el ámbito de la Comunitat Valenciana como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la covid-19. [2022/1625]

La consellera de Sanidad Universal y Salud Pública dictó en fecha 22 de febrero de 2022 la Resolución por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a establecimientos residenciales del sistema público o privado de servicios sociales en el ámbito de la Comunitat Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la covid-19.

Al afectar derechos fundamentales, en virtud de lo que se dispone en el artículo 10.8 de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la jurisdicción contencioso-administrativa, fue sometida a autorización judicial. La Sección Cuarta de la Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, por Auto 52/2022, de 24 de febrero, de 2022, acuerda:

«1º. Autorizar las medidas adoptadas en la resolución de contenidas en la Resolución de 22 de febrero de 2022, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan las medidas en materia de salud pública respecto del acceso a determinados establecimientos residenciales del sistema público o privado de servicios sociales en el ámbito de la Comunidad Valenciana.

2º. La resolución producirá efectos desde el mismo día de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, hasta las 23.59 horas del día de 16 de marzo de 2022.»

Mediante esta resolución se publica la Resolución de 22 de febrero de 2022, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, que modifica su eficacia de conformidad con el auto.

«Resolución de 22 de febrero de 2022, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a establecimientos residenciales del sistema público o privado de servicios sociales en el ámbito de la Comunitat Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la covid-19.

Antecedentes de hecho

En el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* de 28 de enero de 2022, se publicó la Resolución de 28 de enero de 2022, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la cual se publica la Resolución de 26 de enero de 2022, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a determinados establecimientos en el ámbito de la Comunitat Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la covid-19, una vez autorizada por la Sección Cuarta de la Sala de lo Contencioso-administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, por Auto 17/2022, de 28 de enero, de 2022.

Dicha resolución de 26 de enero de 2022, ha sido dejada sin efecto por la Resolución de 21 de febrero de 2022, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública en el ámbito de la Comunitat Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la covid-19, excepto para el acceso al interior de los establecimientos residenciales del sistema público o privado de servicios sociales, para las visitas y personas ajenas a la institución, que mantiene su vigencia hasta el 28 de febrero de 2022 inclusive.

Esta excepción se adopta sobre la base del informe epidemiológico de fecha 18 de febrero de 2022, de la Subdirección General de Epidemiología, Vigilancia de la Salud y Sanidad Ambiental, de la Dirección General de Salud Pública y Adicciones.

Aquest informe assenyalava, en relació amb els establiments residencials de serveis socials:

«En aquest sentit, amb l'increment de la cobertura vacunal després de la implementació de l'exigència d'un certificat acreditatiu per a l'accés a determinats establiments, com ja es va assenyalar en l'informe del 24 de gener, i tenint en compte l'evolució de l'onada cap al seu control amb una tendència descendent consolidada, sembla adequat alçar aquesta mesura restrictiva excepte en els centres residencials de majors, donada la seua especial vulnerabilitat. En aquesta mena de centres és de vital importància restringir el màxim possible l'entrada del SARS-CoV-2, per la qual cosa qualsevol mesura encaminada a disminuir en la mesura del possible el risc de transmissió ha de ser aplicada. Atés que la mortalitat encara presenta una tendència creixent i que les defuncions se centren en la població major, seria oportú, amb l'objectiu de protegir la salut dels residents, prorrogar el certificat acreditatiu per a l'accés a aquests centres residencials fins que el nivell de transmissió comunitària descendisca a risc mitjà.

No obstant això, encara hi ha sectors de la població que continuen sent vulnerables i poden desenvolupar quadres greus, com les persones d'edat avançada, les persones amb malalties subjacents greus i els immunocompromesos que no hagen desenvolupat una immunitat suficient contra el SARS-CoV-2. Els esforços han de centrar-se en la protecció d'aquestes persones amb intervencions tant farmacològiques (dosis de reforç de vacuna si és necessari i accés primerenc a tractaments antivirals) com no farmacològiques».

La mesura, per tant, que es proposa és mantindre més enllà del 28 de febrer de 2022, i només per als establiments residencials del sistema públic o privat de serveis socials en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, l'exigència de presentació de certificat de vacunació, prova diagnòstica o certificat de recuperació covid-19 per a l'accés a l'interior d'aquests, per part de les visites i persones alienes a la institució majors de dotze anys, inclosa aquesta edat.

En conseqüència, es considera convenient mantindre aquesta mesura segons el que s'ha expressat mentre no hi haja un descens del nivell de transmissió comunitària que en permeta la relaxació definitiva.

Aquesta mesura suposa l'afectació a determinats drets fonamentals, com el dret a la igualtat (art. 14 CE), el dret a la intimitat (art. 18.1 CE) i el dret a la protecció de dades de la persona (art. 18.4 CE), que han de confrontar-se a altres drets fonamentals, com el dret a la vida i la integritat física (art. 15 CE) i amb la protecció de la salut (art. 43 CE), que defensa l'interès general de tots a sobreviure a la covid-19, que són ara prevalents.

Es continua portant a col·lació l'argumentació sobre els principis d'idoneïtat, necessitat i proporcionalitat, que es va exposar en anteriors resolucions atesa la Sentència 1112/2021, de 14 de setembre, de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem.

Aquesta nova resolució respon a l'objectiu de minimitzar el risc de contagi i transmissió de la infecció en els centres on resideixen les persones més vulnerables i on s'ha constatat que la pandèmia ha incidit de forma més contundent.

A aquest efecte, es considera adequada (judici d'idoneïtat) la necessitat d'exhibir determinada documentació sanitària per a l'accés a aquests llocs on es pot produir un major risc per existir interacció social i agrupació de persones amb les visites de familiars i afins dels residents.

Les persones que estan morint ara són les de major edat i amb patologies prèvies, que presenten una mortalitat del 30 % quan arriben pacients crítics d'extrema gravetat. Segons l'esmentat informe, «les altes cobertures de la vacunació tenen el seu efecte sobre la mortalitat, de manera que el nombre de defuncions és significativament menor que el que es troba en el període prevacunal. En l'actualitat, la tendència és ascendent. En les últimes 4 setmanes s'han produït 541 defuncions, mentre que en l'informe de 24 de gener se'n van notificar 301 i en el del 16 de desembre se'n van notificar 117. En data 13 de febrer de 2022 es mantenen 10 brots nous en residències.

La finalitat és afavorir espais segurs i assegurar la protecció del grup de població més vulnerable a la infecció per covid-19, controlant l'accés de persones no immunitzades a espais com les residències i minimitzant l'expansió de la infecció en aquest entorn residencial de persones majors i de persones amb discapacitat.

En aquests àmbits es produeixen contactes pròxims i prolongats entre residents i visitants i s'hi troba «la població més vulnerable» i a

Dicho informe señala en relación con los establecimientos residenciales de servicios sociales:

«En este sentido, con el incremento de la cobertura vacunal tras la implementación de la exigencia de una certificación acreditativa para el acceso a determinados establecimientos como ya se señaló en el informe del 24 de enero, y teniendo en cuenta la evolución de la onda hacia su control con una tendencia descendente consolidada, parece adecuado levantar esta medida restrictiva excepto en los centros residenciales de mayores dada su especial vulnerabilidad. En este tipo de centros es de vital importancia restringir lo máximo posible la entrada del SARS-CoV-2 por lo que cualquier medida encaminada a disminuir en lo posible el riesgo de transmisión debe ser aplicada. Dado que la mortalidad todavía presenta una tendencia creciente y que las defunciones se centran en la población mayor, sería oportuno en aras a la protección de la salud de los residentes, prorrogar la certificación acreditativa para el acceso a estos centros residenciales hasta que el nivel de transmisión comunitaria descienda a riesgo medio.

Sin embargo, todavía hay sectores de la población que siguen siendo vulnerables pudiendo desarrollar cuadros graves, como las personas de edad avanzada, las personas con enfermedades subyacentes graves y los inmunocomprometidos que no hayan desarrollado una inmunidad suficiente contra el SARS-CoV-2. Los esfuerzos deben centrarse en la protección de estas personas con intervenciones tanto farmacológicas (dosis de refuerzo de vacuna si es necesario y acceso temprano a tratamientos antivirales) como no farmacológicas».

La medida por tanto que se propone es mantener más allá del 28 de febrero de 2022 y solo para los establecimientos residenciales del sistema público o privado de servicios sociales en el ámbito de la Comunitat Valenciana, la exigencia de presentación de certificado de vacunació, prueba diagnòstica o certificado de recuperació covid-19 para el acceso al interior los mismos, por parte de las visitas y personas ajenas a la institución mayores de 12 años, incluida esta edad.

En consecuencia, se considera conveniente mantener dicha medida según lo expresado mientras no haya un descenso del nivel de transmisión comunitaria que permita su relajación definitiva.

Esta medida supone, la afectación a determinados derechos fundamentales, como el derecho a la igualdad (art. 14 CE), el derecho a la intimidad (art. 18.1 CE) y el derecho a la protección de datos de la persona (art. 18.4 CE), que deben confrontarse a otros derechos fundamentales, como el derecho a la vida y la integridad física (art. 15 CE) y con la protección de la salud (art. 43 CE), que defiende el interés general de todos en sobrevivir a la covid-19, que son ahora prevalentes.

Se sigue trayendo a colación la argumentación sobre los principios de idoneidad, necesidad y proporcionalidad, que se expuso en anteriores resoluciones atendiendo a la Sentencia 1112/2021, de 14 de septiembre, de la Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Supremo.

Esta nueva resolución responde al objetivo de minimizar el riesgo de contagio y transmisión de la infección en los centros donde residen las personas más vulnerables y donde se ha constatado que la pandemia ha incidido de forma más contundente.

A tal efecto, se considera adecuada (juicio de idoneidad) la necesidad de exhibir determinada documentación sanitaria para el acceso a estos lugares donde se puede producir un mayor riesgo por existir interacción social y agrupación de personas con las visitas de familiares y allegados de los residentes.

Las personas que están falleciendo ahora son las de mayor edad y con patologías previas, presentando una mortalidad del 30 % cuando llegan pacientes crítics de extrema gravedad. Según el citado informe, «las altas coberturas de la vacunación tienen su efecto sobre la mortalidad, de manera que el número de fallecimientos es significativamente menor que el encontrado en el período prevacunal. En la actualidad la tendencia es ascendente. En las últimas 4 semanas se han producido 541 defunciones mientras que en el informe de 24 de enero se notificaron 301 y en el del 16 de diciembre se notificaron 117. A fecha 13 de febrero de 2022 se mantienen 10 brotes nuevos en residencias.

La finalidad es favorecer espacios seguros y asegurar la protección del grupo de población más vulnerable a la infección por covid-19, controlando el acceso de personas no inmunizadas a espacios como las residencias, minimizando la expansión de la infección en ese entorno residencial de personas mayores y de personas con discapacidad.

En estos ámbitos se producen contactos pròxims i prolongats entre residents i visitants y en ellos se encuentra «la población más

vegades amb una immunitat disminuïda. El fet de controlar que les persones que acudeixen a aquests establiments estiguen amb la pauta completa ofereix una major seguretat per als seus familiars i afins residents. Es tracta, bàsicament, no de dificultar les trobades, sinó d'assegurar que aquestes es produeixen amb el menor risc possible per a un col·lectiu de persones que, per la seua especial condició, poden tindre un major perill de contagi, fins i tot estant vacunats.

La seua necessitat (judici de necessitat) es justifica per tractar-se d'activitat que es duu a terme en establiments on es desenvolupen activitats essencials i que requereixen una especial atenció quant a transmissió d'aquesta malaltia, ja que la presència d'un brot en ells impacta no sols en els casos específics, sinó en el funcionament dels centres, en la seua capacitat de prestació sanitària i social, i poden ocasionar el tancament de zones i afectar el personal que hi resideix.

Per això, l'exigència del certificat covid-19 o prova diagnòstica en persones que acudeixen a aquests centres com a acompanyants o visitants de persones residents en centres sociosanitaris residencials, facilita la prevenció d'infeccions i pot evitar un brot entre les persones més vulnerables. Les persones sense immunitat tenen major probabilitat d'infectar-se i de ser transmissores amb major càrrega viral que les persones amb immunitat, la qual cosa justifica que s'evite l'accés d'aquestes als llocs considerats d'alt risc d'exposició. Aquestes persones que hi accedeixen i que són alienes a l'activitat que es desenvolupa en els centres sociosanitaris residencials, hauran de complir, a més amb les mesures preventives de salut pública actualment vigents, com l'ús de màscara i la distància interpersonal, la finalitat de preservar la salut dels residents i del personal sociosanitari que hi treballa, a més d'evitar riscos innecessaris a les persones visitants i acompanyants.

Els centres residencials constitueixen espais de convivència i d'estret contacte on es fa necessari extremar les precaucions i adoptar les mesures oportunes i necessàries amb la finalitat de pal·liar el risc de contagi o transmissió. I l'exigència del que s'anomena «passaport covid» és una mesura encaminada a aquest fi.

En aquest sentit, l'informe d'epidemiologia justifica aquesta mesura, puix que la mortalitat encara presenta una tendència creixent i les defuncions se centren en la població major. Per això estima oportú «a fi d'aconseguir la protecció de la salut dels residents, prorrogar el certificat acreditatiu per a l'accés a aquests centres residencials fins que el nivell de transmissió comunitària descendeix a risc mitjà».

Continua sent una mesura equilibrada (judici de proporcionalitat), per a aquest col·lectiu de persones residents, per derivar-se'n més beneficis que perjudicis sobre altres drets en conflicte. Incumbeix l'autoritat sanitària observar aquest principi de proporcionalitat, és a dir, que la invasió que pugui produir-se respecte d'altres drets constitucionalment protegits siga apropiada i necessària per a aconseguir la seua finalitat, i, a més, sempre és una mesura revisable i avaluable en qualsevol moment.

La restricció de drets que comporta l'exigència de la presentació d'aquesta documentació sanitària té un àmbit subjectiu molt reduït i es considera raonable respecte al benefici que suposa, sobretot quan es tracta d'establiments en els quals resideixen persones vulnerables que precisen una protecció més elevada per a garantir el seu dret a la vida i a la salut.

És una mesura que respecta el dret a la igualtat, respecta les polítiques de privacitat i de protecció de dades, així com el dret a la lliure circulació.

En aquest sentit, i tal com es raonava en la Resolució de 26 de gener de 2022, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, no es produeix cap discriminació, ja que es planteja una triple modalitat d'acreditació del «passaport covid», que és assequible a tots, de manera que qui no vulga ensenyar o mostrar si s'ha vacunat o no, tenint en compte el seu caràcter voluntari, pot presentar el resultat de la prova PDIA o el test d'antígens, i evidentment el certificat de recuperació de la covid-19 si ha passat la infecció. Concorre, per tant, una justificació objectiva per a permetre o no l'accés al corresponent establiment o espai, ja que es tracta de la protecció de la salut i la vida de les persones, mitjançant una mesura que restringeix o evita la propagació de la pandèmia.

vulnerable» y en ocasiones con una inmunidad disminuida. Controlar que las personas que acuden a estos establecimientos estén con la pauta completa ofrece una mayor seguridad para sus familiares y allegados residentes. Se trata básicamente, no de dificultar los encuentros sino de asegurar que estos se producen con el menor riesgo posible para un colectivo de personas que por su especial condición pueden tener un mayor peligro de contagio, aun estando vacunados.

Su necesidad (juicio de necesidad) se justifica por tratarse de una actividad que se lleva a cabo en establecimientos donde se desarrollan actividades esenciales y que requieren de una especial atención en cuanto a transmisión de esta enfermedad, ya que la presencia de un brote en ellos impacta no solo en los casos específicos, sino en el propio funcionamiento de los centros, a su capacidad de prestación sanitaria y social, pudiendo ocasionar el cierre de zonas y afectando al personal que en ellas residen.

Por ello, la exigencia del certificado covid-19 o prueba diagnóstica en personas que acuden a estos centros como acompañantes o visitantes de personas residentes en centros sociosanitarios residenciales, facilita la prevención de infecciones y puede evitar un brote entre las personas más vulnerables. Las personas sin inmunidad tienen mayor probabilidad de infectarse y de ser transmisores con mayor carga viral que las personas con inmunidad, lo que justifica que se evite el acceso de estas a los lugares considerados de alto riesgo de exposición. Estas personas que acceden y que son ajenas a la actividad que se desarrolla en los centros sociosanitarios residenciales, deberán cumplir además con las medidas preventivas de salud pública actualmente vigentes, como el uso de mascarilla y la distancia interpersonal, con la finalidad de preservar la salud de los residentes y del personal sociosanitario que trabaja en los mismos, además de evitar riesgos innecesarios a las propias personas visitantes y acompañantes.

Los centros residenciales constituyen espacios de convivencia y de estrecho contacto, donde se hace necesario extremar las precauciones y adoptar cuantas medidas sean oportunas y necesarias con el fin de paliar el riesgo de contagio o transmisión. Y la exigencia del llamado «pasaporte covid», es una medida encaminada a ese fin.

En este sentido el informe de epidemiología justifica esta medida por cuanto la mortalidad todavía presenta una tendencia creciente y las defunciones se centran en la población mayor. Por ello estima oportuno «en aras a la protección de la salud de los residentes, prorrogar la certificación acreditativa para el acceso a estos centros residenciales hasta que el nivel de transmisión comunitaria descienda a riesgo medio».

Continúa siendo una medida equilibrada (juicio de proporcionalidad) para este colectivo de personas residentes, por derivarse de ella más beneficios que perjuicios sobre otros derechos en conflicto. Incumbe a la autoridad sanitaria observar este principio de proporcionalidad, es decir, que la invasión que pueda producirse respecto de otros derechos constitucionalmente protegidos sea apropiada y necesaria para alcanzar su finalidad y además siempre es una medida revisable y evaluable en cualquier momento.

La restricción de derechos que comporta la exigencia de la presentación de esta documentación sanitaria tiene un ámbito subjetivo muy reducido y se considera razonable respecto al beneficio que supone, máxime cuando se trata de establecimientos en los que residen personas vulnerables que precisan de una protección más elevada para garantizar su derecho a la vida y a la salud.

Es una medida que respeta el derecho a la igualdad, respeta las políticas de privacidad y de protección de datos, así como el derecho a la libre circulación.

En este sentido, y tal como se razonaba en la resolución 26 de enero de 2022, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, no se produce ninguna discriminación ya que se plantea una triple modalidad de acreditación del «pasaporte covid», que es assequible a todos, de modo que quien no quiera enseñar o mostrar si se ha vacunado o no, teniendo en cuenta su carácter voluntario, puede presentar el resultado de la prueba PDIA o el test de antígenos, y evidentemente el certificado de recuperación de la covid-19 si ha pasado la infección. Concorre, por tanto, una justificación objetiva para permitir o no el acceso al correspondiente establecimiento o espacio, se trata de la protección de la salud y la vida de las personas, mediante una medida que restringe o evita la propagación de la pandemia.

Tampoc atempta contra el dret a la protecció de dades, ja que l'exhibició d'aquests certificats és voluntària; es realitza en el moment d'accés a l'establiment; no suposa proporcionar dades mèdiques que només es troben en la història clínica dels pacients; l'única informació que es proporciona segons la mena de documentació que es presente, és si s'ha rebut o no la vacuna, si es té la infecció en aquest moment, o si s'ha recuperat de la malaltia, i, a més, es realitza amb expressa prohibició que no es crearà registre o fitxer ni se'n farà ús per a cap altra finalitat que l'esmentada de control d'accés.

Continua sent una mesura que no vulnera el dret a la intimitat, i si bé es tracta d'una informació mèdica, les connotacions que imposa la situació de pandèmia, el caràcter massiu de la vacunació i la solidaritat que suposa la protecció i ajuda entre tots, devalua la preeminència de la intimitat en aquest cas. Com assenyalen altres resolucions judicials «no sembla coherent que el dret a la intimitat haja de cedir enfront de béns jurídicament protegits com les investigacions de la Inspecció tributària (STC 110/1984, de 26 de novembre), o la investigació de la paternitat (STC 7/1994, 17 de gener), i, no obstant això, haja de resultar preferent i prevalent enfront de circumstàncies tan greus i desoladores per a la vida i la salut pública com les que implica la covid-19».

En relació amb el dret fonamental a la lliure circulació de les persones, tal exigència d'exhibició de documentació ha sigut implantada, en el si de la Unió Europea, amb caràcter general en el Reglament (UE) 2021/953, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2021, relatiu a un marc per a l'expedició, verificació i acceptació de certificats covid-19. Aquest reglament de la UE estableix, en el considerant 13, que si bé el reglament s'entén sense perjudici de la responsabilitat dels estats membres per a imposar restriccions a la lliure circulació, de conformitat amb el dret de la Unió, a fi de limitar la propagació del SARS-CoV-2, ha d'ajudar a facilitar la supressió gradual d'aquestes restriccions de manera coordinada sempre que siga possible, de conformitat amb la Recomanació (UE) 2020/1475. Aquestes restriccions podrien no aplicar-se, en particular, a les persones vacunades, segons el principi de cautela, en la mesura en què les dades científiques sobre els efectes de la vacunació són cada vegada més accessibles i sistemàticament concrets en relació amb la interrupció de la cadena de transmissió.

La restricció de drets que comporta el requeriment d'aquesta documentació es considera proporcional i raonable respecte al benefici que suposa. És cert que la mesura que es planteja no impedeix de manera absoluta qualsevol tipus de contagi, és a dir, que siga infal·libre, perquè no existeix en l'estat actual de la ciència aquest risc zero. Però per a la determinació de la idoneïtat i necessitat de la mesura és bastant que siga eficaç, apropiada i proporcionada, per a aconseguir la finalitat de protecció de la vida i la salut que siga compatible amb la realització de l'activitat. El benefici que proporciona la mesura, respecte de la reducció dels contagis, és molt superior al sacrifici que comporta l'exigència de presentar la documentació per a l'accés a l'establiment.

Aquest tipus d'establiments residencials està situat en diferents localitats de tot el territori de la Comunitat Valenciana, per la qual cosa se'n postula l'aplicació en aquest àmbit territorial.

D'altra banda, l'àmbit temporal entre l'1 i el 31 de març s'estima raonable perquè, a la vista de la desacceleració de la corba epidèmica, el nivell de transmissió descendeix, almenys, a risc mitjà. En qualsevol cas, la mesura pot ser modificada o deixada sense efecte en funció de l'evolució de la situació epidemiològica.

L'exigència d'exhibir el certificat covid ha de sotmetre's a autorització judicial perquè pot afectar els drets fonamentals a la igualtat, la intimitat i protecció de dades de la persona. La limitació és necessària per a permetre la pacífica coexistència amb la resta de drets fonamentals i amb els béns constitucionalment protegits, que es tradueixen, en aquest cas, en una potent presència del dret a la vida i a la integritat física, i a la defensa i protecció de la salut de la ciutadania.

Fonaments de dret

1. La Generalitat, mitjançant la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública, té competència exclusiva en matèria d'higiene, de conformitat amb l'article 49.1.11.a de l'Estatut d'Autonomia, i competència

Tampoco atenta contra el derecho a la protección de datos, ya que la exhibición de dichos certificados es voluntaria, se realiza en el momento de acceso al establecimiento, no supone proporcionar datos médicos que solo se encuentran en la historia clínica de los pacientes, la única información que se proporciona según el tipo de documentación que se presente, es si se ha recibido o no la vacuna, si se tiene la infección en ese momento, o si se ha recuperado de la enfermedad, y además se realiza con expresa prohibición de que no se creará registro o fichero ni se hará uso de ellos para ninguna otra finalidad que la mencionada de control de acceso.

Sigue siendo una medida que no vulnera el derecho a la intimidad, y si bien se trata de una información médica, las connotaciones que impone la situación de pandemia, el carácter masivo de la vacunación y la solidaridad que supone la protección y ayuda entre todos, devalúa la preeminencia de la intimidad en este caso. Como señala otras resoluciones judiciales «no parece coherente que el derecho a la intimidad deba ceder frente a bienes jurídicamente protegidos como las investigaciones de la inspección tributaria (STC 110/1984, de 26 de noviembre), o la investigación de la paternidad (STC 7/1994, 17 de enero), y sin embargo haya de resultar preferente y prevalente frente a circunstancias tan graves y desoladoras para la vida y la salud pública como las que acarrea la covid-19».

En relación con el derecho fundamental a la libre circulación de las personas, tal exigencia de exhibición de documentación ha sido implantada, en el seno de la Unión Europea, con carácter general en el Reglamento (UE) 2021/953, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 14 de junio de 2021, relativo a un marco para la expedición, verificación y aceptación de certificados covid-19. Este reglamento de la UE establece, en el considerando 13, que si bien el presente Reglamento se entiende sin perjuicio de la responsabilidad de los estados miembros para imponer restricciones a la libre circulación, de conformidad con el derecho de la Unión, a fin de limitar la propagación del SARS-CoV-2, debe ayudar a facilitar la supresión gradual de dichas restricciones de modo coordinado siempre que sea posible, de conformidad con la Recomendación (UE) 2020/1475. Dichas restricciones podrían no aplicarse, en particular, a las personas vacunadas, según el principio de cautela, en la medida en que los datos científicos sobre los efectos de la vacunación son cada vez más accesibles y sistemáticamente concluyentes en relación con la interrupción de la cadena de transmisión.

La restricción de derechos que comporta el requerimiento de esta documentación se considera proporcional y razonable respecto al beneficio que supone. Es cierto que la medida que se postula no impide de modo absoluto cualquier tipo de contagio, es decir, que resulte infalible, pues no existe en el estado actual de la ciencia ese riesgo cero. Pero para la determinación de la idoneidad y necesidad de la medida es bastante que la misma resulte eficaz, apropiada y proporcionada, para alcanzar la finalidad de protección de la vida y la salud que resulte compatible con la realización de la actividad. El beneficio que proporciona la medida, respecto de la reducción de los contagios, es muy superior al sacrificio que comporta la exigencia de presentar la documentación para el acceso al establecimiento.

Este tipo de establecimientos residenciales se encuentra ubicado en distintas localidades de todo el territorio de la Comunitat Valenciana, por lo que se postula su aplicación en dicho ámbito territorial.

Por otra parte, el ámbito temporal entre el 1 y el 31 de marzo, se estima razonable para que, a la vista de la desacceleración de la curva epidèmica, el nivel de transmisión descienda, al menos, a riesgo medio. En cualquier caso, la medida puede ser modificada o dejada sin efecto en función de la evolución de la situación epidemiològica.

La exigencia de exhibir el certificado covid debe someterse a autorización judicial puesto que puede afectar los derechos fundamentales a la igualdad, la intimidad y protección de datos de la persona. La limitación es necesaria para permitir la pacífica coexistencia con el resto de derechos fundamentales y con los bienes constitucionalmente protegidos que se traducen, en este caso, en una potente presencia del derecho a la vida y a la integridad física, y a la defensa y protección de la salud de la ciudadanía.

Fundamentos de derecho

1. La Generalitat, mediante la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública, tiene competencia exclusiva en materia de higiene, de conformidad con el artículo 49.1.11.a del Estatuto de Autonomía, y

exclusiva en matèria d'organització, administració i gestió de totes les institucions sanitàries públiques dins del territori de la Comunitat Valenciana, de conformitat amb l'article 54.1 del mateix text legal.

2. La Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, estableix en l'article 3 que «amb la finalitat de controlar les malalties transmissibles, l'autoritat sanitària, a més de realitzar les accions preventives generals, podrà adoptar les mesures oportunes per al control dels malalts, de les persones que estiguen o hagen estat en contacte amb aquests i del medi ambient immediat, així com les que es consideren necessàries en cas de risc de caràcter transmissible».

3. L'article 26.1 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, preveu: «En cas que existisca o se sospite raonablement l'existència d'un risc imminent i extraordinari per a la salut, les autoritats sanitàries adoptaran les mesures preventives que estimen pertinents, com la confiscació o immobilització de productes, suspensió de l'exercici d'activitats, tancaments d'empreses o les seues instal·lacions, intervenció de mitjans materials i personals i totes les altres que es consideren sanitàriament justificades.»

4. La Llei 33/2011, de 4 d'octubre, general de salut pública, per la seua part, estableix en l'article 54.1 que «sense perjudici de les mesures previstes en la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, amb caràcter excepcional, i quan així ho requerisquen motius d'extraordinària gravetat o urgència, l'Administració general de l'Estat i les de les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla, en l'àmbit de les seues competències respectives, podran adoptar les mesures que siguen necessàries per a assegurar el compliment de la llei».

5. L'article 83.2 de la Llei 10/2014, de 29 de desembre, de la Generalitat, de salut de la Comunitat Valenciana, estableix: «Així mateix, les activitats públiques i privades de què, directament o indirectament, pugua derivar-se un risc per a la salut i seguretat de les persones, incloses les de promoció i publicitat, se sotmetran a les mesures d'intervenció que reglamentàriament s'establisquen.»

6. La Llei 2/2021, de 29 de març, de mesures urgents de prevenció, contenció i coordinació per a fer front a la crisi sanitària ocasionada per la covid-19, aplicable en tot el territori nacional, estableix aquestes mesures mentre no siga declarada oficialment la finalització de la situació de crisi sanitària, i assenyala que correspon a les administracions competents assegurar les normes de prevenció, d'higiene, d'aforament, organitzatives i totes aquelles necessàries per a previndre els riscos de contagi i d'aglomeracions, tant en espais tancats com en la via pública a l'aire lliure, i el compliment d'això per les persones i entitats titulars d'establiments comercials, d'allotjaments, d'hostaleria, restauració, d'equipaments culturals, activitats recreatives, instal·lacions esportives i d'altres equipaments, locals, centres i llocs d'altres sectors, així com la seua observança per les entitats organitzadores d'activitats i esdeveniments.

7. L'Acord de 19 de juny de 2020, del Consell, sobre mesures de prevenció contra la covid-19, que segueix en vigor fins a la finalització de la crisi sanitària ocasionada per la covid-19, assenyala que és possible l'adopció de mesures extraordinàries en salvaguarda de la salut pública a causa de la pandèmia per coronavirus SARS-CoV2 per part de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública. L'acord disposa, en el punt setè: «correspon a la persona titular de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública adoptar les mesures necessàries per a l'aplicació del present acord i establir, d'acord amb la normativa aplicable i a la vista de l'evolució de la situació sanitària, totes aquelles mesures addicionals o complementàries que siguen necessàries».

Amb base en això, i de conformitat amb l'article 81.1.b de la Llei 10/2014, de 29 de desembre, de la Generalitat, de Salut de la Comunitat Valenciana, resol:

Primer

Exigència de presentació de certificat de vacunació, prova diagnòstica o certificat de recuperació covid-19 per a l'accés als establiments residencials del sistema públic o privat de serveis socials en l'àmbit de la Comunitat Valenciana.

1. L'exigència de presentació de certificat de vacunació, prova diagnòstica o certificat de recuperació covid-19, en l'àmbit de la Comu-

competencia exclusiva en materia de organización, administración y gestión de todas las instituciones sanitarias públicas dentro del territorio de la Comunitat Valenciana, de conformidad con el artículo 54.1 del mismo texto legal.

2. La Ley orgánica 3/1986, de 14 de abril, de medidas especiales en materia de salud pública, establece en el artículo 3, que «con el fin de controlar las enfermedades transmisibles, la autoridad sanitaria, además de realizar las acciones preventivas generales, podrá adoptar las medidas oportunas para el control de los enfermos, de las personas que estén o hayan estado en contacto con estos y del medio ambiente inmediato, así como las que se consideran necesarias en caso de riesgo de carácter transmissible».

3. El artículo 26.1 de la Ley 14/1986, de 25 de abril, general de sanidad, prevé: «En caso de que exista o se sospeche razonablemente la existencia de un riesgo inminente y extraordinario para la salud, las autoridades sanitarias adoptarán las medidas preventivas que estiman pertinentes, como la confiscación o inmovilización de productos, suspensión del ejercicio de actividades, cierres de empresas o sus instalaciones, intervención de medios materiales y personales y todas las otras que se consideran sanitariamente justificadas.»

4. La Ley 33/2011, de 4 de octubre, general de salud pública, por su parte, establece en el artículo 54.1 que «sin perjuicio de las medidas previstas en la Ley orgánica 3/1986, de 14 de abril, de medidas especiales en materia de salud pública, con carácter excepcional, y cuando así lo requieran motivos de extraordinaria gravedad o urgencia, la Administración general del Estado y las de las comunidades autónomas y ciudades de Ceuta y Melilla, en el ámbito de sus competencias respectivas, podrán adoptar las medidas que sean necesarias para asegurar el cumplimiento de la ley».

5. El artículo 83.2 de la Ley 10/2014, de 29 de diciembre, de la Generalitat, de Salud de la Comunitat Valenciana, establece: «Asimismo, las actividades públicas y privadas que, directamente o indirectamente, pueda derivarse un riesgo para la salud y seguridad de las personas, incluidas las de promoción y publicidad, se someterán a las medidas de intervención que reglamentariamente se establezcan.»

6. La Ley 2/2021, de 29 de marzo, de medidas urgentes de prevención, contención y coordinación para hacer frente a la crisis sanitaria ocasionada por el covid-19, de aplicación en todo el territorio nacional, establece dichas medidas mientras no sea declarada oficialmente la finalización de la situación de crisis sanitaria y señala que corresponde a las administraciones competentes asegurar las normas de prevención, de higiene, de aforo, organizativas y todas aquellas necesarias para prevenir los riesgos de contagio y de aglomeraciones, tanto en espacios cerrados como en la vía pública al aire libre, y su cumplimiento por las personas y entidades titulares de establecimientos comerciales, de alojamientos, de hostelería, restauración, de equipamientos culturales, actividades recreativas, instalaciones deportivas y de otros equipamientos, locales, centros y lugares de otros sectores, así como su observancia por las entidades organizadoras de actividades y eventos.

7. El Acuerdo de 19 de junio de 2020, del Consell, sobre medidas de prevención frente a la covid-19, que sigue en vigor hasta la finalización de la crisis sanitaria ocasionada por la covid-19, señala que cabe la adopción de medidas extraordinarias en salvaguarda de la salud pública a causa de la pandemia por coronavirus SARS-CoV2 por parte de la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública. El Acuerdo dispone en su punto séptimo, «corresponde a la persona titular de la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública adoptar las medidas necesarias para la aplicación del presente acuerdo y establecer, de acuerdo con la normativa aplicable y a la vista de la evolución de la situación sanitaria, todas aquellas medidas adicionales o complementarias que sean necesarias».

Con base en lo expuesto y de conformidad con el artículo 81.1.b de la Ley 10/2014, de 29 de diciembre, de la Generalitat, de Salud de la Comunitat Valenciana, resuelvo:

Primero

Exigencia de presentación de certificado de vacunación, prueba diagnóstica o certificado de recuperación covid-19 para el acceso a los establecimientos residenciales del sistema público o privado de servicios sociales en el ámbito de la Comunitat Valenciana.

1. La exigencia de presentación de certificado de vacunación, prueba diagnóstica o certificado de recuperación covid-19, en el ámbito de

nitat Valenciana, es requereix per a l'accés a l'interior dels establiments residencials del sistema públic o privat de serveis socials, de les visites i persones alienes a la institució majors de dotze anys, inclosa aquesta edat.

2. L'accés a aquests establiments requereix la presentació d'un certificat, emés per un servei públic de salut, o, en el cas de la lletra *b* d'aquest punt 2, per un laboratori oficial autoritzat, que acredite la concurrència d'alguna de les següents circumstàncies:

a) Que a la persona titular se li ha administrat la pauta vacunal completa contra la covid-19 d'alguna de les vacunes autoritzades (certificat de vacunació).

b) Que la persona titular dispose d'una prova diagnòstica negativa en relació amb la covid-19 realitzada en les últimes 72 hores en el cas de les proves RT-PCR, i en les últimes 48 hores en el cas dels tests d'antígens.

c) Que la persona titular s'ha recuperat de la covid-19 en els últims sis mesos després d'un resultat positiu obtingut mitjançant una prova diagnòstica considerada vàlida per l'autoritat competent (certificat de recuperació).

3. A aquests efectes, la persona que vulga accedir a aquests establiments ha de presentar, juntament amb el document acreditatiu de la seua identitat, qualsevol dels certificats previstos, en suport digital o en suport paper, a les persones designades per al control d'accessos per part de la persona titular o responsable de l'establiment, que ho comprovaran.

4. No es conservaran les dades que contenen aquests documents, ni se'n podrà fer ús per a cap altra finalitat que l'esmentada de control d'accés; així com tampoc es podran generar fitxers o registres amb aquelles.

5. En l'entrada d'aquests establiments, en una zona visible, s'ha de col·locar un cartell en què s'informe que l'accés requereix l'oportú certificat en els termes que aquesta resolució exigeix, així com sobre la no conservació de les dades personals acreditades.

Segon. Col·laboració

Sol·licitar per al compliment de la present resolució la col·laboració de la Delegació del Govern de la Comunitat Valenciana i dels ajuntaments de la Comunitat Valenciana, a l'efecte de cooperació, si és el cas, a través dels cossos i forces de seguretat i de la policia local, per al control i aplicació de les mesures adoptades.

Tercer. Règim sancionador

L'incompliment de les mesures de la present resolució quedarà subjecte al procediment de l'activitat inspectora i al règim sancionador establert en el Decret llei 11/2020, de 24 de juliol, del Consell, de règim sancionador específic contra els incompliments de les disposicions reguladores de les mesures de prevenció contra la covid-19.

Quart. Eficàcia i vigència

1. Aquesta resolució queda pendent de la publicació i eficàcia a l'autorització pels òrgans judicials competents.

2. Una vegada autoritzada, produirà efectes des del dia de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, i fins a les 23.59 hores del dia 16 de març de 2022.

Cinquè. Autorització judicial

S'ha de notificar a l'Advocacia de la Generalitat perquè, si és el cas, se sol·licite l'autorització judicial prevista en article 10.8 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.»

La present resolució posa fi a la via administrativa, i contra aquesta pot interposar-se un recurs contenciós administratiu en el termini de dos mesos, comptats des de l'endemà de la notificació, davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, d'acord amb el que s'estableix en els articles 10.1 i 46.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, o un recurs potestatiu de reposició davant del mateix òrgan que va dictar l'acte, en el termini d'un mes, de conformitat amb els articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre,

La Comunitat Valenciana, se requiere para el acceso al interior de los establecimientos residenciales del sistema público o privado de servicios sociales, de las visitas y personas ajenas a la institución mayores de 12 años, incluida esta edad.

2. El acceso a estos establecimientos requiere la presentación de un certificado, emitido por un servicio público de salud o, en el caso de la letra *b* de este punto 2, por un laboratorio oficial autorizado, que acredite la concurrencia de alguna de las siguientes circunstancias:

a) Que a la persona titular se le ha administrado la pauta vacunal completa contra la covid-19 de alguna de las vacunas autorizadas (certificado de vacunación).

b) Que la persona titular disponga de una prueba diagnóstica negativa en relación con la covid-19 realizada en las últimas 72 horas en el caso de las pruebas RT-PCR, y en las últimas 48 horas en el caso de los tests de antígenos.

c) Que la persona titular se ha recuperado de la covid-19 en los últimos seis meses después de un resultado positivo obtenido mediante una prueba diagnóstica considerada válida por la autoridad competente (certificado de recuperación).

3. A dichos efectos, la persona que quiera acceder a estos establecimientos tiene que presentar, junto con el documento acreditativo de su identidad, cualquiera de los certificados previstos, en soporte digital o en soporte papel, a las personas designadas para el control de accesos por parte de la persona titular o responsable del establecimiento, quienes realizarán su comprobación.

4. No se conservarán los datos que contienen dichos documentos, ni se podrá hacer uso de ellos para ninguna otra finalidad que la mencionada de control de acceso; así como tampoco se podrán generar ficheros o registros con los mismos.

5. En la entrada de estos establecimientos, en una zona visible, se tiene que colocar un cartel en que se informe que su acceso requiere del oportuno certificado en los términos que esta resolución exige, así como sobre la no conservación de los datos personales acreditados.

Segundo. Colaboración

Solicitar para el cumplimiento de la presente resolución, la colaboración de la Delegación del Gobierno de la Comunitat Valenciana y de los Ayuntamientos de la Comunitat Valenciana, a los efectos de cooperación, en su caso, a través de los cuerpos y fuerzas de seguridad y de la policía local, para el control y aplicación de las medidas adoptadas.

Tercero. Régimen sancionador

El incumplimiento de las medidas de la presente resolución quedará sujeto al procedimiento de la actividad inspectora y al régimen sancionador establecido en el Decreto ley 11/2020, de 24 de julio, del Consell, de régimen sancionador específico contra los incumplimientos de las disposiciones reguladoras de las medidas de prevención ante la covid-19.

Cuarto. Eficacia y vigencia

1. Esta resolución queda pendiente de su publicación y eficacia a su autorización por los órganos judiciales competentes.

2. Una vez autorizada, producirá efectos desde el mismo día de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, y hasta las 23.59 horas del día 16 de marzo de 2022.

Quinto. Autorización judicial

Notifíquese a la Abogacía de la Generalitat en orden, en su caso, a solicitar la autorización judicial prevista en artículo 10.8 de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la jurisdicción contencioso-administrativa.»

La presente resolución pone fin a la vía administrativa, y contra esta puede interponerse recurso contencioso administrativo en el plazo de dos meses, contados desde el día siguiente al de su notificación, ante la Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, de acuerdo con lo establecido en los artículos 10.1 y 46.1 de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la jurisdicción contencioso-administrativa, o recurso potestativo de reposición ante el mismo órgano que dictó el acto, en el plazo de un mes, de conformidad con los artículos 123 y 124 de la Ley 39/2015, de

del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Tot això sense perjudici que puga interposar-se qualsevol altre recurs dels que preveu la legislació vigent.

València, 25 de febrer de 2022.– La consellera de Sanitat Universal i Salut Pública: Ana Barceló Chico.

1 de octubre, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas. Todo ello sin perjuicio de que pueda interponerse cualquier otro recurso de los previstos en la legislación vigente.

València, 25 de febrero de 2022.– La Consellera de Sanidad Universal y Salud Pública: Ana Barceló Chico.